ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡಲಾರದು. ಆದರೆ, ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆಹಾರ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವುದು.

ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಪರಿಹಾರವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಹಾರವನ್ನೇ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಾಣುವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರೋಣ.

ಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಿ. ಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಲಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಮಾತನಾಡಿ. ಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಸುಮ್ಮನಿರಿ.

ಮಾನವ ಸ್ವತಃ ನೇರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು, ಇತರರ ಸಹಾಯದಿಂದಲ್ಲ.

ಸದಾ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಧನಿಕನೇ ನಿಜವಾದ ಬಡವ.

ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನನ್ನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡಿ ನಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬನಿಗೇ ನಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದು.

ಬಿಗಿಹಗ್ಗದ ಮೇಲಿನ ನಡಿಗೆಯಂತಿರುವ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಊರುಗೋಲು.

ನಾವು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಾಲವೆಂಬ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಎಸೆದ ಕಲ್ಲುಗಳಂತೆ. ಅವು ಕಾಣಿಸದೇ ಹೋದರೂ ಅವು ಉಂಟುಮಾಡುವ ತರಂಗಗಳು ಅನಂತ ಕಾಲ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ನಾವು ಏನನ್ನಾದರೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿದಿರುವ, ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಂಬಿರುವ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ.

ಪಂಜರ ಚಿಕ್ಕದಾದಷ್ಟೂ ಮುಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಸವಿಯೆನಿಸುವುದು.

ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಭುತ್ವವಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸ್ವತಂತ್ರನಲ್ಲ.

–ಸಂಗ್ರಹ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

(ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರ ರಚನೆಯಿಂದ)

ಕಾಂತಸ್ತೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ಫಣಿಪತಿಃ
ಶಯ್ಯಾಽಽಸನಂ ವಾಹನಂ ।
ವೇದಾತ್ಮಾ ವಿಹಗೇಶ್ವರೋ ಯವನಿಕಾ
ಮಾಯಾ ಜಗನ್ಮೋಹಿನೀ ।
ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾದಿ–ಸುರವ್ರಜಸ್ಸದಯಿತಸ್ತ್ವದ್ದಾಸ–ದಾಸೀಗಣಃ
ಶ್ರೀರಿತ್ಯೇವ ಚ ನಾಮ ತೇ ಭಗವತಿ ಬ್ರೂಮಃ
ಕಥಂ ತ್ವಾಂ ವಯಮ್ ॥

ನಿನಗೆ ಕಾಂತನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು; ಹಾಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಸನ ನಾಗರಾಜನಾದ ಆದಿಶೇಷ; ವಾಹನವೋ ವೇದಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮನಾದ, ಪಕ್ಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗರುಡ; ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಮರುಳು ಮಾಡುವ ಮಾಯೆ ನಿನ್ನ ಪರದೆ; ನಿನ್ನ ಊಳಿಗದವರು ಪತ್ನೀಸಮೇತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಶಿವ ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾ ಸಮೂಹ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇ 'ಶ್ರೀ' ಎಂದು; ಇಂತಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಮ್ಮ ಭಗವತಿ! ನಾವು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸ್ತುತಿಸಬಲ್ಲೆವು?

ಯಸ್ಯಾಸ್ತೇ ಮಹಿಮಾನಮಾತ್ಮನ ಇವ
ತ್ವದ್ವಲ್ಲಭೋಽಪಿ ಪ್ರಭುಃ
ನಾಲಂ ಮಾತುಮಿಯತ್ತಯಾ ನಿರವಧಿಂ
ನಿತ್ಯಾನುಕೂಲಂ ಸ್ವತಃ ।
ತಾಂ ತ್ವಾಂ ದಾಸ ಇತಿ ಪ್ರಪನ್ನ ಇತಿ ಚ
ಸ್ತೋಷ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ನಿರ್ಭಯೋ
ಲೋಕೈಕೇಶ್ವರಿ ಲೋಕನಾಥ–ದಯಿತೇ
ದಾಂತೇ ದಯಾಂ ತೇ ವಿದನ್ ॥

ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಪ್ರಭುವು ನಿನ್ನ ಇನಿಯನಾಗಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂತೆಯೆ, ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವತಃ ನಿತ್ಯಾನುಕೂಲವಾದ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಅಳೆಯಲಾರನು; ಅಂತಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇ ಲೋಕೈಕೇಶ್ವರಿ, ಲೋಕದೊಡೆಯನ ಪ್ರಿಯಳೆ, ನಿನಗೆ ಶರಣಾಗತರ ಮೇಲಿರುವ ದಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ನಾನು ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದು, ಪ್ರಪನ್ನನೆಂದು, ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.